

Dezvoltarea regionala între crize și oportunități: fonduri europene, economie și reziliență socială

Lucrarea reflectă modul în care activitatea mea științifică este structurată în patru direcții complementare, fiecare născută dintr-o experiență intelectuală și biografică distinctă, dar convergente într-o viziune integratoare. Aceste direcții sunt legate de dimensiunile esențiale ale transformării publice și economice în context european: felul în care **politicile publice și fondurile europene modelează teritoriile, potențialul agriculturii durabile și al economiei verzi de a întări coeziunea socială, provocările tranziției energetice într-o epocă a crizelor suprapuse** și, nu în ultimul rând, relația subtilă dintre **performanța economică și responsabilitatea socială**.

Cele patru direcții se află într-o relație de interdependență, ilustrând o abordare transdisciplinară în care cercetarea devine nu doar un exercițiu de înțelegere, ci și un act de transformare socială.

Prima direcție de cercetare pe care am aprofundat-o este cea a **politicilor publice, administrației publice și fondurilor europene**. Am ales acest domeniu pentru că mi-a oferit cadrul analitic ideal de a înțelege atât mecanismele tehnice ale finanțării nerambursabile, cât și felul în care România se raportează, cu aspirații și dificultăți, la arhitectura instituțională europeană. În acest demers, am privit administrația publică ca pe o rețea de actori și decizii, cu vulnerabilitățile și resursele ei, dar și cu un potențial real de transformare. Cercetările mele contribuie la consolidarea unei viziuni în care politica de coeziune este înțeleasă ca **un instrument de integrare europeană profundă, cu potențial de a transforma nu doar infrastructura, ci și cultura administrativă, capacitatea instituțională și coeziunea socială**.

A doua direcție de cercetare se leagă de preocuparea mea constantă pentru sustenabilitate și eficiență s-a extins în mod natural către **domeniul agriculturii durabile și al economiei verzi**, spații în care am regăsit nu doar provocări metodologice, ci și oportunități reale de transformare structurală. Într-un context european marcat de criza climatică, presiunea asupra resurselor naturale și nevoia de coeziune teritorială, agricultura ecologică se conturează tot mai clar ca un vector strategic de dezvoltare durabilă, cu implicații economice, sociale și ecologice profunde. Prin analizele întocmite, am urmărit să contribui la redefinirea rolului agriculturii în societatea contemporană, nu ca sector rezidual, ci ca vector de sustenabilitate, reziliență și identitate teritorială. Am scris cu convingerea că România are nu doar obligația, ci și oportunitatea de a deveni un

actor relevant în agricultura ecologică europeană, dacă își asumă reformele necesare și valorifică inteligent resursele sale naturale și umane.

În paralel cu preocupările mele privind dezvoltarea teritorială și sustenabilitatea agricolă, **am dedicat o a treia direcție de cercetare tranziției energetice**, înțeleasă ca un proces tehnologic, dar și ca o provocare sistemică cu implicații profunde asupra politicilor publice, echilibrului social și securității economice. Experiențele recente – de la pandemia COVID-19 la conflictul militar din Ucraina – au demonstrat fragilitatea sistemului energetic european și au adus în prim-plan tensiunile permanente dintre obiectivele de decarbonizare și imperativele de securitate energetică. Prin cercetările mele, am urmărit să contribui la redefinirea paradigmei energetice, într-un cadru în care sustenabilitatea, securitatea și coeziunea socială să fie tratate nu doar ca obiective concurente, ci ca dimensiuni complementare ale unei guvernante responsabile și vizionare.

A patra direcție a parcursului meu de cercetare s-a concentrat asupra analizei economice aplicate, cu accent pe **funcționarea piețelor și pe responsabilitatea socială corporativă (CSR)**. În aceste domenii, am urmărit să înțeleg logica mecanismelor economice și modul în care acestea interacționează cu valorile sociale, normele instituționale și comportamentele individuale. Pentru investigarea acestor relații complexe, am utilizat metode econometrice și statistice avansate — inclusiv regresii logistice, modele spațiale și analize de rețea — care mi-au permis să explorez empiric comportamentele de consum, nivelul de alfabetizare financiară, disparitățile regionale și procesele de integrare a migranților pe piața muncii din Uniunea Europeană. , am susținut că sustenabilitatea economică reală presupune profitabilitate, dar și responsabilitate față de comunitate, mediu și generațiile viitoare. Cercetările mele se înscriu într-o paradigmă în care economia este înțeleasă ca un spațiu de construcție instituțională și morală, iar guvernanta economică este evaluată prin capacitatea sa de a genera încredere, coeziune și durabilitate.

Alături de prezentarea contribuțiilor științifice, lucrarea prezintă rezultatele obținute ca profesionist în domeniul elaborării politicilor publice și al gestionării fondurilor europene. Am demonstrat cum acestea au contribuit substanțial la construirea unei activități didactice centrate pe faptul că predarea universitară trebuie să fie un spațiu al învățării active, reflexive și responsabile. Am prezentat intenția mea pedagogică de a crea un mediu de învățare exigent, dar motivant și încurajator, unde studenții să își poată dezvolta atât competențele tehnice, cât și gândirea critică și responsabilitatea etică.